

עת"א 50539/01/17 - משה תשובה, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 50539-01-17 תשובה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	משה תשובה,
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

העותר הגיש "עתירת אסיר דחופה לשילובו בסבב חופשות", בה ביקש שבית המשפט יורה למשיבים ליתן טעם מדוע טרם שולב בסבב חופשות וככל שלא ינתן טעם כזה או שהטעם ימצא בלתי סביר, יתבקש בית המשפט להורות על שילובו בסבב חופשות.

בסעיף 6 לנימוקי הבקשה מצוין העותר כי הנימוק לסירוב לאשר לו חופשה כפי שנמסר לו: "בקשתו נדחתה במחוז בשל התנגדות משטרת ישראל הנסמכת על קיומם של מידעים מודיעיניים וסכסוכים".

יחד עם העתירה, הגיש העותר "בקשה לקביעת דיון דחוף בעתירה". בקשה זו - להעדפת שמיעת עתירתו של העותר על פני עתירות של אסירים אחרים הממתינים בתורם לדיון בעתירה - נדחתה בהחלטה מיום 23/1/17. העתירה נקבעה לדיון עפ"י יומן בית המשפט, תוך מתן הוראה למשיבה להגיש כתב תשובה לפני מועד הדיון.

העותר שב ופנה ב"בקשה להקדמת מועד הדיון" בנימוק שבא כוחו ישהה בחו"ל בתקופה הרלוונטית וכן משום שבחודש מאי אמור להידון עניינו של העותר בפני וועדת שחרורים. הבקשה נדחתה בהחלטה מנומקת מיום 25/1/17.

העותר פנה בשלישית, הפעם ב"בקשה להורות על מתן תגובה לעתירה וכבר עתה".

המשיבה הגיבה לבקשה וטענה, בין היתר, כי משמעות בקשת ב"כ העותר, הדורש לקבל תגובה לעתירה "כבר עתה" היא דיון בעתירה ומתן הוראה למשיבה לטפל בה כעתירה "דחופה" והעדפת הטיפול בעתירה זו על פני הטיפול בעתירות אחרות שממתינות גם כן לדיון, על אף החלטת בית המשפט שקבע שאין מדובר בעתירה "דחופה" המצדיקה דיון דחוף. ביום 26/1/16 ניתנה החלטה הדוחה את הבקשה.

העותר פנה בפעם הרביעית, הפעם ב"בקשה למתן הסבר להתנגדות המשטרה". גם לבקשה זו נדרשה המשיבה להגיב

והיא שבה ומתנגדת, מהנימוקים כפי שפורטו בתגובה.

אינני סבור שיש מקום להיעתר לבקשת העותר ולהורות למשיבה ליתן הסברים מעבר לאמור בתגובותיה השונות.

תוכן המידע המודיעיני ועמדת המשטרה אמורים להיות נדונים במועד הדיון. אז ישקול בית המשפט עד כמה אכן מדובר ב"מידע חסוי" ומה משקל יש ליתן לו, כל זאת, בהנחה שב"כ העותר לא יתנגד לכך שהמשיבה תציג בפני בית המשפט את ה"מידע המודיעיני ורשימת הסכסוכים".

התשובה שנמסרה לעותר לפיה ההחלטה המנהלית הדוחה את בקשתו של העותר להשתלב בסבב חופשות נסמכת על עמדת המשטרה המתנגדת ועל "רשימת הסכסוכים", תשובה זו איננה "אמירה פשטנית" כטענת ב"כ העותר, אלא מהווה הנמקה מספקת הנדרשת מהרשות המנהלית, וודאי בשלב המקדמי בטרם הדיון.

ב"כ העותר התייחס בבקשתו האחרונה להחלטות קודמות שניתנו בעניינו של העותר. כיוון שכך, עיינתי בהחלטה שניתנה בעניינו בעת"א 5142/12/16. בהחלטה צוין כי ב"כ העותר טען שהעותר נמצא בכאוס כלכלי, מאוים על ידי גורמים בעולם התחתון, נמצא במשבר משפחתי ואף ברח לחו"ל. כמו כן, פורטו מספרי הידיעות שבחוות הדעת הסודית של משטרת ישראל. צוין בהחלטה כי משטרת ישראל גיבשה את עמדתה והמלצתה על פי מכלול נתונים המצביעים על מסוכנות - ההחלטה ניתנה ביום 9/12/16. האמור בהחלטה מצביע על כך שהעותר ובא כוחו אינם "מגששים באפלה" בעניין המידעים, עמדת המשטרה ורשימת הסכסוכים.

השאלה אם כיום ישנם מידעים נוספים, או שהמשיבה מסתמכת על אותם מידעים שהיא סבורה שלא נס ליחם ועד כמה הם רלוונטיים לשיקולים שהביאו את הרשות המנהלית להחלטה שהיא נשוא העתירה, תיבחן במהלך הדיון.

אין מקום לנהל דיון חלקי ו/או מקדמי.

העתירה הוגשה מבלי שצורף אליה תצהיר כמתחייב על פי תקנה 2(ב) לתקנות סדרי דין (עתירות אסירים), התש"ם-1980. העתירה גם איננה חתומה. כך גם אף לא אחת מהבקשות שהוגשו, איננה מלווה בתצהיר.

על פי תקנה 4(ג)3 לתקנות, דין עתירה שמוגשת ללא תצהיר הוא מחיקתה על הסף, אך לפני משורת הדין לא אמצה את הדין עם העותר. העותר יגיש תצהיר בתמיכה לעתירתו, בתוך 10 ימים.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ח שבט תשע"ז, 14 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.

